

FARNÍ ZPRAVODAJ

11. neděle v mezidobí - B

Český Krumlov 17. 06. 2018

25 / 2018

Podivuhodné království...

Počínaje dnešním úryvkem jsme vstoupili do té části Markova evangelia, ve které naprosto převládá Ježíšovo učení „v podobenstvích“. Tato skutečnost se zdála být důležitá i pro samotného evangelistu, protože poznamenává: „*Mnoha takovými podobenstvími jim hlásal Boží slovo, jak to mohli pochopit. Bez podobenství k nim nemluvil. Když však byl se svými učedníky sám, všechno vysvětloval.*“

Podle svědectví evangelisty kázal Ježíš na počátku svého působení v Galileji a mluvil k lidem v podobenstvích, poněvadž je ještě nepokládal za připravené přijmout nenadálé zjevení Božího království ideově natolik rozdílného od toho, na něž si už zvykli čekat. Podobenství je formou, která současně osvětluje i zakrývá pravdu; předkládá ji těm nejprostším lidem, ale říká věci nepřímým způsobem, tak aby je chránila od snadného nepochopení i od manipulování. Působí to, že „*kdo může pochopit*“, tedy, kdo má srdce ochotné přijmout pravdu, „*pochopí*“ (Mt 19,12), a ostatní, protivníci, kteří hledají pouze záminky, ji tak snadno nalézt nemohou. Jakmile je pak Ježíš sám se svými učedníky, vysvětluje svá podobenství a odhaluje jim tak otevřeně tajemství Božího království (srov. Mk 4,11).

Podobenství je literárním žánrem nesmírně oblíbeným právě ve východní kultuře. V podstatě se jedná o určité připodobnění nebo porovnání, ne však formou abstraktní nebo příliš intelektuální; předkládají se konkrétní připodobnění vycházející z každodenního života. Takové podobenství pak umožňuje převést nauku do živých obrazů, jež upoutají pozornost, zapisují se dobře do paměti, rozvíjejí fantazii a plní tak jistým způsobem úkol, který v dnešní době zprostředkovává písmo a ilustrace. Podobenství nabízí příležitost k tomu, aby určitá idea mohla zrát a kvasit v lidském nitru, aby opětovně podněcovala ducha k pronikání do následné doby a různých okolností a tak rozvíjela a nacházela stále bohatší významy. Kolik nového se dalo najít po Velikonocích v Ježíšových podobenstvích; určité skutečnosti se pochopitelně nedaly pochopit dříve (srov. např. podobenství o vlnách; Mk 12,1nn). To způsobuje ostatně věčnou aktuálnost a mladost evangelijních podobenství.

Obecně řečeno existují dva základní způsoby četby Ježíšových podobenství: první způsob je „historický“ (nebo eschatologický), druhý je pak „duchovní“ (nebo morální). *Historický způsob* je založen na výkladu podobenství ve vztahu k bezprostřední situaci, v níž je Ježíš pronesl (obvykle, aby povzbudil posluchače k rozhodnutí ve vztahu k němu a vzhledem k Božímu království). *Duchovní četba* prochází skrze historický způsob, ale překonává ho, lépe řečeno, *aktualizuje* ho, čímž způsobuje, že výzva k rozhodnutí obsažená v podobenství zazní živě a aktuálně, tady a teď, pro církve a pro jednotlivé věřící.

Pokusme se přečíst obě dnešní podobenství optikou těchto dvou způsobů nahlížení.

Co chtěl Ježíš vlastně sdělit svým tehdejším posluchačům? – Dvě podobenství, která jsme dnes slyšeli, mají společné pozadí: pole, semeno k setí a rozsévače. V prvním podobenství je důraz položen na zázračný růst semena; zasadí-li se do země, vydá ze sebe nezdolnou sílu, před níž se rolník musí sklonit a v údivu zůstat stát. Ve druhém podobenství se vyzvedá neproporčnost mezi počátkem procesu (malé semínko hořčice) a jeho konečným výsledkem (rostlina, v jejímž stínu se mohou skrývat nebeští ptáci).

Smysl obou podobenství by se dal shrnout následovně. Ježíš vyjadřuje svůj obdiv k dílu, které Otec jeho prostřednictvím ve světě naplňuje. „*K čemu přirovnáme Boží království nebo jakým podobenstvím ho znázorníme?*“ Tato slova jako by vypovídala o tom, že pro Království neexistují žádná vhodná přirovnání, natolik je mimořádné a podivuhodné! Jak jen se zdálo být všechno nepatrné a bezvýznamné, když Ježíš na počátku svého působení začal hovořit o Království, zvláště ve srovnání s okázalostí jiných království, jakým bylo třeba Herodovo nebo celá říše římská. A když se podíváme dnes, hned spatřujeme, jak se „*uchytilo*“; získalo pevné kořeny v lidech čistého srdce a chudého ducha a v nich dává poznat veškerou svou přitažlivou sílu.

Co z tohoto malého zrnka asi vzejde? – Ježíš ukazuje na dva možné výsledky: na jedné straně je to sklizeň plodů, jež dosáhly zralosti; na druhé straně pak rostlina, která v bujném růstu přijímá do svého větvoví ptáky. Dva obrazy, oba ukazující na krásu „*poledne*“ a období sklizně. Jedná se o

určité konstatování, anebo o proroctví? Domnívá se Ježíš, že už nastal čas sklizně, nebo vyjadřuje jistotu o tom, že už nic nemůže zabránit tomu, aby semeno dál rostlo až ke konečné žni? V prvním případě je důraz kladen na eschatologii (čas i Království se naplnilo! Nacházíme se v závěru dějin!); ve druhém případě je důraz postaven na velikonočním tajemství a na církvi.

První hypotéza se zamlouvá těm, kdo v evangeliu vylučují možnost určité „dvojí inspirace“: eschatologické a morální zároveň. Tato hypotéza však není dostatečně podložena. V obou těchto podobenstvích je evidentně přítomna církevní, a tudíž prorocká perspektiva; konfrontace s podobenstvím o plevelu v obilí to jen potvrzuje („*Žeň je skonání věku!*“; Mt 13,39). Mezi setbou a žní existuje určitý mezičas, který je časem církve, kdy obilí roste spolu s plevelem. Ježíš se v podobenství o hořčičném zrnku odvolává na proroka Ezechiela (1. čtení), ale v Ezechielově proroctví představuje větévka, z níž vyroste nádherný cedr později ukrývající ve větvích ptáky, zbytek Izraele, tedy společenství, které žije v dějinách a ze kterého se v průběhu času stane lid.

Nicméně ani v církevní perspektivě neztrácí v Ježíšově podání podobenství nic ze své eschatologické naléhavosti: Království se už rozvíjí; nejdůležitější věcí není pouhé pozorování, jak se nakonec bude utvářet, ale vstoupit do něj, abychom nezůstali vyloučení: člověk skutečně zaniká (smrt si z něj udělá své žně!), i když Království trvá. Ostatně žně už byly zahájeny, protože Kristus vstal z mrtvých! Vidíme tedy Ježíšův údiv před zázrakem Království, ale také výzvu pro posluchače, aby si nenechali ujít setkání, jež toužili spatřit proroci i králové ještě před nimi, avšak nespátřili (srov. Lk 10,24).

Nyní přejdeme ke druhému způsobu četby podobenství, který jsme si označili jako *duchovní* nebo aktuální. Je důležité, aby nebyl oddělen od historického pohledu, ale stal se jeho „vnitřní“ součástí: *duch* nesmí znehodnocovat *literu!*

Co nám v dnešní době říká tento soubor Ježíšových podobenství (podobenství o rozséváči tvoří součást tohoto souboru Markova evangelia)? Jaký duchovní odraz v nás vyvolává? – Stejný jako tenkrát – údiv! Údiv mezi lidmi nad tímto Božím královstvím, které nepřestalo růst, které se stále obnovuje a někdy je donuceno vrátit se do podzemí – tedy do katakomb – to však jen proto, aby mohlo vyrašit s ještě větší silou než předtím. Toto Boží království roste, i když rolník „spí“, tedy i když nejsou lidé církve schopni držet krok s jeho růstem a tropí neplechu kolem semínka nebo vyhánějí ptáky ze stromu, místo aby se je tam snažili přivábit. Jedná se tedy opravdu o zázrak, jenž se každodenně obnovuje přímo před našima očima.

Církev si bere údiv Siónu za své: „*Kdo mi je zrodil? Byla jsem přece bezdětná, neplodná, do zajetí odvedená. Kdo je vychoval?*“ (Iz 49,21). Kdo mi vložil do lůna tolik národů, kdo nechal mezi nimi a v jejich srdcích vzkvétat Království? – Odpověď ze strany Boží, nacházející ve dvou evangelijních podobenstvích, zní takto: Není to ani díky pečlivosti tvých zemědělců nebo pastýřů, ani díky lidské organizovanosti, ani díky diplomatickému jednání, díky zákoníkům nebo zbraním; ale je to Duch Svatý! Ono semeno se na počátku (ve smrti a vzkříšení Kristově) nabilo takovou energií, že nic a nikdo nebude moci zastavit jeho růst, a to až do žni.

Boží slovo nás tedy dnes volá velmi mocně ke vstupu do nitra církve, k její skutečné podstatě, k její životodárné míze; dává nám poznat, kam by měla směřovat veškerá misijní naděje církve, kde ostatně i my sami čerpáme sílu růstu. Velkou radost by nám mělo působit také to, že ona „podstata“ je tak k prospěchu všech a Království roste i v našich srdcích.

Prvotina této podivuhodné setby Království – pšeničné zrno padlé do země a vzkříšené jako *plný klas* – přichází teď k nám v podobě chleba. Rozséváč si připravuje semena k setí. Pokračuje v nás zázrak Království!

Mše svaté v týdnu od 17. 06. 2018 do 24. 06. 2018 Český Krumlov:

Pondělí	(18. 06.) večer: za
Úterý	(19. 06.)
Středa	(20. 06.) večer: za Věru Rausovou, synovce Luboše, Bohumila Vrabce, rodiče Fiklíkovy a bratra Josefa
Čtvrtek	(21. 06.) večer: za Bedřicha a Alžbětu Štronerovy a d. v. o.
Pátek	(22. 06.) ráno: za
Sobota	(23. 06.)
Neděle	(24. 06.) ráno: za farnost

P ř e h l e d b o h o s l u ž e b

	<i>Pondělí</i> 18. 6.	<i>Úterý</i> 19. 6.	<i>Středa</i> 20. 6.	<i>Čtvrtek</i> 21. 6.	<i>Pátek</i> 22. 6.	<i>Sobota</i> 23. 6.	<i>Neděle</i> 24. 6.
Český Krumlov	17:00P		17:00P	17:00P	8:00P		9:30P
Český Krumlov klášter							
Věžtní							8:00P
Přídolí							11:15VT
Věžovatá Pláně							11:15 Ž
Kájov							8:00Ž
Hořice na Šumavě							8:00VT

(časy označené tučně – mše svatá; časy označené kurzívou – bohoslužba slova)

11. NEDĚLE V MEZIDOBÍ - B

1. čtení: Ez 17, 22 – 24
2. čtení: 2 Kor 5, 6 – 10
Evangelium: Mk 4, 26 – 34

- V úterý 19. června je **památka sv. Jana Nepomuckého Neumanna, biskupa.**
- Ve čtvrtek 21. června je **památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka.**
- V pátek 22. června je **památka sv. Jana Fischera, biskupa, a Tomáše Mora, mučedníků.** V Českém Krumlově se konají slavnosti „pětileté růže“. **Z důvodu těchto slavností bude mše svatá mimořádně ráno v 8:00 hodin, a v sobotu 23. června mše svatá v klášteře nebude.**
- V neděli 24. června je **slavnost Narození Jana Křtitele. V Českém Krumlově po mši svaté budeme přijímat intence na měsíc červenec.**
- V neděli 24. června **v Kájově od 16:30 hodin bude společná modlitba svatého růžence, 17:00 hodin slavnostní nešpory. Srdečně zveme všechny ke společné modlitbě.**

www.farnostck.bcb.cz
farniuradck@seznam.cz

www.fuvetrni.webnode.cz
farniuradck@seznam.cz

farnostkajov.bcb.cz
kostelkajov@seznam.cz
mariagojau@seznam.cz